①

மறையும் பலைத்தனை மாயா ரதியுடனே
மெய்யும் புயத்தனகின் வீற்றிரும்தோன்— ஐயம்பு
யூத்தொத்த தெம்மி யெனும் யோர்வேனைச் சங்காரூர்
பார்த்தொத்த பண்ணைப் பழிவாங்க— ஏத்தாய
அந்தவேன் தன்னுடனே அம்புயனான் வைட்டனை
வந்தவே வந்துதித்த மோனைப் பையன்; கீர்த்திமிக்
கூர்ந்த கீர்த்தியாண்; ஞெம்பீர வேளவர்க்கும்
எட்டாத பக்தி கனர்தோனை; கடுமாத

★ மாயாரதி— தாஸ்வதி, அம்புயம்— தாமரை; தவை— ஆசனம்; (கடுமகடன் தாமரை தோன் வீற்றிருக்கும் திருமால்) ஐயம்பு— மனாம்புகளாகிய வேந்து; (அரவு; தாமரை, அசோகம், செவ்வா, மாம்பூ, மல்லி) மன்மதன் தேரிமானின் தன்— மகன்; மாமன் தம்ம) வேள்— மன்மதன்; அம்புவி— அழகிய உலகம்; ★

②

பூமாது; தம்பாத பொற்பாவை; கற்பகத்
மாமாது மாற்றாரா வாதவிண்டோ;—காமரீ
ரீந்துகைக்கும் ஆவ்வா கிரைமான்— திரைமுகயர்கள்
மாந்துகைக்கும் எம்தாத வாரமாம்;— வேந்தநகம்
ஆன்னாத ஓடு; வேகம் தோறாத மின்; பழித்துச்
சான்னாத சின்னத் சுகம்பேடு;— வெள்ளா
வோரமா மையர்க்கும் நல்லைகள்கண் காமன்
கவிணைக்கும் எட்டாக் கவிம்பு— சுவை பெற்ற
தீயம்; ஏவாக்பாத தேன்; உதாரம்பூண் வொம்பு;
தூயம் துணர்கள் துணிமரந்து;— மாயம்

★ காமரீ— கிளி; மாந்துகை— பெருத்தல்; பேடு— பெண் பறவை; தூயம்— தூசு. ★

③

கிரம்பு கூர வத்துறைந்து மெய்க்கொலை ஏன்னும்
திரிப்பதனி தந்தமெம் ஆக்வல்;— உரம் பொலாந்த
தூண்டவட்ட ரிண்மதிரைத் தூது; அது கொள் வளர்ந்து
கொண்டமக்கும் மெத்தல் கறுப்பாகி— மண்ணுய சுவ
வந்தித் கோ லம்புரைந்து வண்ணமா மாடமாய்,
அந்தப்புண் ஆகம் அணர்தனை— வந்தவே

"வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்."

★ மணிமேகலை.

நீளத் திரைக்கடல் நீராடிய — அந்த
நீந்தும் தமிழ் நாடு நேர் சென்மே— வட
மாலவன் குன்றம் கலந்தாடையே புகழ்
மணங்கொள்ளும் தமிழ் நாடு

★ பாரதி ★

நல்லாடையும், மாலையும், மணியும், அணியும்
பொலிந்து, மார்பிலும் கழுத்திலும் அல்லி
மாலையும் வையந்தியும் பூண்டு செல்லும்
அடிகளை அவர்தம் பெருக்கத்தோடு
வரவேற்றனர்